

**Lista propunerilor
Coaliției pentru promovarea legii și activităților de voluntariat
privind implementarea Acțiunii 3.1.2.2. din
Planul de acțiuni al Strategiei de Dezvoltare a Societății Civile 2012 – 2015**

**Ministerului Justiției, Direcția Organizații Necomerciale, Comisiei de Certificare
Grupului de lucru referitor la elaborarea listei complete a domeniilor de utilitate publică
și a activităților de utilitate publică aferente**

În atenția

**Ministerului Tineretului și Sportului
Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei**

Acțiunea 3.1.2.2. din Planul de acțiuni al Strategiei de Dezvoltare a Societății Civile 2012 – 2015 prevede elaborarea listei complete a domeniilor de utilitate publică și a activităților de utilitate publică aferente.

În **Legea Voluntariatului Nr. 121 din 18 iunie 2010** este folosită noțiunea de domeniu/domenii de utilitate publică, precum și activitate/activități în domeniu/domenii de utilitate publică:

- **voluntarii implicați prin contract (care efectuează mai mult de 20 de ore lunar de voluntariat) sunt obligați să presteze o activitate într-un domeniu de utilitate publică:** „Instituția gazdă este obligată să încheie cu voluntarul un contract de voluntariat dacă acesta este implicat în activitatea de voluntariat mai mult de 20 de ore lunar, (Art. 4, pct. 2); „Contractul de voluntariat este o convenție cu titlu gratuit, încheiată între o persoană fizică, denumită voluntar, și o persoană juridică, denumită instituție gazdă, în temeiul căreia prima se obligă față de a doua să presteze o activitate într-un domeniu de utilitate publică [...]” (Art. 2); „Voluntariatul este participarea benevolă la oferirea de servicii, cunoștințe și abilități sau la prestarea unor activități în domenii de utilitate publică [...]” (Art. 2);

- pentru ca voluntarii implicați prin contract să presteze o activitate într-un domeniu de utilitate publică, instituțiile gazdă ale activității de voluntariat trebuie să activeze într-un domeniu de utilitate publică: „Instituția gazdă este persoana juridică de drept public sau persoana juridică de drept privat fără scop lucrativ care administrează activitatea de voluntariat și care încheie, în condițiile prezentei legi, contracte de voluntariat.” (Art. 2), și să garanteze voluntarului „desfășurarea activității într-un anumit domeniu în funcție de posibilitățile proprii și conform regulilor existente în instituția gazdă” (Art. 6, pct. 1, lit. b); „Domenii de utilitate publică, potrivit legii, sînt domeniile: social și comunitar; de asistență și protecție socială; de protecție a drepturilor omului; de ocrotire a sănătății; cultural; artistic; de protecție a mediului; educațional; științific; umanitar; religios; filantropic; sportiv; de organizare a activității de voluntariat, precum și alte domenii de utilitate publică.” (Art. 2);
- formularea „organizațiile neguvernamentale din domeniu” din Art. 10 pct. 2, Art. 11, Art. 12, Art. 15 pct. 2, Art. 16 pct. 2 este confuză, legea nu specifică clar despre ce domeniu este vorba, de exemplu în Art. 10 pct. 2 și Art. 12 se subînțelege „domeniul dezvoltării resurselor umane și ocupării forței de muncă”, în Art. 11 al administrației (!?), iar în Art. 15 pct. 2 ar putea fi conform lit. b „domeniul voluntariatului”;
- Legea susține că reglementează „domeniile care beneficiază de programe de stimulare a voluntariatului [...]” (Art. 1, pct. 1, lit. a), dar acestea nu sunt menționate la Capitolul IV Politici și măsuri de stimulare a voluntariatului;
- de măsurile de stimulare a voluntariatului beneficiază persoanele care prestează voluntariat concomitent în domeniu de utilitate publică și domeniul de formare profesională: „La înmatricularea în instituțiile de învățămînt superior, la oferirea de burse sau la cazarea în cămine studentești, voluntariatul prestat de voluntar în sectorul public și în cel neguvernamental în domenii conexe profilului și specialității de studiu [...]” (Art. 14, pct. 4); „Voluntariatul va fi considerat vechime în muncă dacă voluntarul a activat în același domeniu cu specialitatea deținută, fapt confirmat prin carnetul de voluntar, certificatul nominal și contractul de voluntariat.” (Art. 14, pct. 5); „Instituțiile de învățămînt superior, în baza acordurilor de colaborare cu instituțiile gazdă, acordă anual 5 credite de studiu transferabile pentru stagiile de practică în domenii de utilitate publică conexe profilului și specialității de studiu a voluntarului.” (Art. 14, pct. 6);
- Legea solicită să se indice domeniile activității de voluntariat: „Instituțiile de învățămînt superior permit participarea studenților la activități de voluntariat european și internațional dacă aceștia prezintă invitația din partea instituției gazdă din țara respectivă, în care vor fi indicate domeniul activității de voluntariat [...]” (Art. 17, pct. 4).

În Legea Nr. 837 din 17 mai 1996 cu privire la asociațiile obștești este folosită noțiunea de activitate de utilitate publică care se desfășoară în domenii cu caracter social-util:

- „Asociațiile obștești se constituie și își desfășoară activitatea [...] în domeniul creației științifice, tehnice, artistice; ocrotirii sănătății populației antrenării acesteia în activitatea filantropică, în practicarea sportului de masă și a culturii fizice; desfășurării activității de culturalizare a populației; ocrotirii naturii, monumentelor de istorie și cultură; educației patriotice și umanistice; extinderii contactelor internaționale; consolidării păcii și prieteniei între popoare; desfășurării altor activități neinterzise de legislație.” (Art. 2, pct. 1);
- „Asociații obștești ce urmăresc beneficiul public sînt asociațiile al căror obiect de activitate este în exclusivitate apărarea drepturilor omului, învățămîntul, dobîndirea și propagarea

cunoștințelor, ocrotirea sănătății, asistența socială, cultura, arta, sportul de amatori, lichidarea efectelor calamităților naturale, protecția mediului înconjurător și alte domenii cu caracter social-util.” (Art. 2, pct. 3);

- „În sensul prezentei legi, activitatea de utilitate publică este activitatea asociației obștești desfășurată în interes general sau în interesul unor colectivități locale, care, fiind realizată în mod gratuit sau la preț redus pentru persoanele sau grupurile dezavantajate, contribuie la dezvoltarea sau susținerea:
  - a) educației și instruirii persoanelor, difuzării și acumulării de cunoștințe;
  - b) științei;
  - c) culturii și artei;
  - d) sportului pentru amatori, educației fizice și turismului social;
  - e) ocrotirii sănătății;
  - f) protecției sociale a persoanelor cu dizabilități, a pensionarilor, copiilor, adolescenților, persoanelor strămutate, familiilor cu mulți copii și/sau socialmente vulnerabile, a altor persoane defavorizate;
  - g) creării noilor locuri de muncă;
  - h) eradicării sărăciei;
  - i) promovării păcii, prieteniei și înțelegerii între popoare, prevenirii și depășirii conflictelor civile, sociale, etnice și religioase;
  - j) apărării și promovării democrației și drepturilor omului;
  - k) protecției mediului;
  - l) protejării patrimoniului cultural și a monumentelor istorice;
  - m) prevenirii criminalității și contribuirii la contracararea acesteia.” (Art. 30, pct. 1)

Observații:

1. **Legea cu privire la asociațiile obștești** introduce noțiunea de activitate de utilitate publică pentru a împărți asociațiile obștești în 2 categorii: cele care urmăresc beneficiul public și cele ce urmăresc beneficiul mutual (satisfac interesele particulare și corporative ale membrilor); deoarece **voluntarii implicați prin contract sunt obligați să presteze o activitate într-un domeniu de utilitate publică, rezultă că asociațiile obștești care urmăresc beneficiul mutual, deoarece nu desfășoară activități de utilitate publică, nu pot implica voluntari, deci nu pot fi instituții gazdă activității de voluntariat, ceea ce contravine noțiunii de instituție gazdă care spune că orice persoană juridică publică sau privată fără scop lucrativ poate fi instituție gazdă activității de voluntariat;**
2. Mai mult noțiunea de activitate de utilitate publică care se aplică asociațiilor obștești nu se poate aplica în sens lărgit tuturor instituțiilor gazdă activității de voluntariat (adică asociațiilor obștești plus celorlalte entități juridice fără scop lucrativ, cum ar fi de exemplu autoritățile publice locale și centrale), în cazul în care s-ar aplica autorităților publice aceasta ar restrânge activitatea lor doar la ceea ce fac asociațiile obștești care urmăresc beneficiul public;
3. Există o sumedenie de activități care nu sunt considerate de utilitate publică în sensul restrâns al **Legii cu privire la asociațiile obștești** (de exemplu, activități specifice sindicale, patronale sau de partid) care pot fi realizate voluntar prin contract, și care nu vor putea fi considerate voluntariat deoarece Legea Voluntariatului obligă voluntarul și implicit instituția gazdă să **presteze doar activități într-un domeniu de utilitate publică;**
4. Noțiunea de domenii de utilitate publică și domeniile respective enumerate din **Legea Voluntariatului**, nu sunt folosite în nomenclatoare/clasificatoare, unele așa-zise domenii

neputându-se considera ca fiind domenii (de exemplu, voluntariatul nu trebuie numit domeniu, ci voluntariatul se desfășoară în toate domeniile existente; filantropia nu este un domeniu, ci o acțiune de binefacere);

5. Este dificil de a identifica, enumera și grupa toate activitățile de utilitate publică (desfășurate „în interes general sau în interesul unor colectivități locale” sau „pentru persoanele sau grupurile dezavantajate”) în domenii de utilitate publică, de a găsi o denumire pentru acestea și de a le folosi fără a crea confuzie împreună cu denumirile de domenii existente în prezent în nomenclatoare/clasificatoare (de exemplu, ca parte a domeniului fundamental educație, în art. 30, pct. 1, lit. a din **Legea cu privire la asociațiile obștești** apare “educației și instruirii persoanelor, difuzării și acumulării de cunoștințe”, formulare care este dificil să fie inclusă într-o denumire de domeniu de utilitate publică subordonat domeniului fundamental educație), și de a aplica această noțiune pentru toate tipurile de instituții gazdă activității de voluntariat (asociații obștești plus celelalte entități fără scop lucrativ) cea mai mare parte din ele neputând deține statutul/certificatul de utilitate publică.

În concluzie, TDV ca **Secretariat a Coaliției pentru promovarea legii și activităților de voluntariat** a examinat împreună cu **organizațiile membre ale Coaliției pentru promovarea legii și activităților de voluntariat** aspectele menționate mai sus și pornind în special de la faptul că utilizarea noțiunilor de domeniu/domenii de utilitate publică, precum și activitate/activități în domeniu/domenii de utilitate publică, restrânge posibilitățile de implicare în activități de voluntariat a voluntarilor și instituțiilor gazdă activității de voluntariat și implicit afectează în mod grav dezvoltarea voluntariatului în Republica Moldova, **propune următoarele:**

1. Modificarea **Legii voluntariatului nr. 121 din 18 iunie 2010** prin excluderea noțiunii de domeniu/domenii de utilitate publică, precum și activitate/activități în domeniu/domenii de utilitate publică și folosirea domeniilor de activitate a instituțiilor gazdă (include domeniul principal și cele secundare) care reprezintă de fapt domenii practice ale **domeniilor fundamentale ale științei, culturii și tehnicii** (educație; științe umanitare și arte; științe sociale, economice și drept; științe; inginerie, tehnologii de prelucrare, arhitectura și construcții; agricultură; sănătate; servicii), prezentate în **Anexa 1 și 2 din Legea nr. 142-XVI din 7 iulie 2005 privind aprobarea Nomenclatorului pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior, ciclul I**, în vederea înregistrării organizațiilor necomerciale ca instituții gazdă activității de voluntariat în **Registrul de Stat al Instituțiilor Gazdă Activității de Voluntariat**;
2. Neimplementarea Acțiunii 3.1.2.2. privind elaborarea listei complete a domeniilor de utilitate publică și a activităților de utilitate publică aferente deoarece nu este absolut necesară, introducerea denumirilor noi de domenii (domenii de utilitate publică) complicând utilizarea nomenclatoarelor/clasificatoarelor existente;
3. Neimplementarea Acțiunii 3.1.1.3. care prevede elaborarea nomenclatorului care stabilește domeniile de formare profesională corespunzătoare domeniilor de utilitate publică, în vederea acordării creditelor educaționale și recunoașterii vechimii în muncă, pe motivul că nu mai este necesară;
4. Ajustarea **Hotărârii de Guvern Nr.158 din 12 martie 2012 cu privire la implementarea Legii voluntariatului nr. 121 din 18 iunie 2010** prin excluderea rubricii „Domeniu de activitate de utilitate publică” și includerea în locul ei a rubricii „Domeniu de activitate al instituției gazdă” (include domeniul principal și cele secundare) inclusiv din modelul Carnetului de voluntar și

Certificatul nominal de voluntariat; ajustarea **Capitolului III. EDUCAȚIA NONFORMALĂ** din Carnetul de Voluntar prin redenumirea **Capitolului III. EDUCAȚIA** care să includă și un tabel cu educația formală care să conțină o coloană denumită „Domeniul de formare profesională”, precum și excluderea din **Capitolul IV. DATE REFERITOARE LA ACTIVITATEA DE VOLUNTARIAT** a coloanei „Domeniul de formare profesională”;

5. Ajustarea în **Legea cu privire la asociațiile obștești** a **Art. 2 pct. 1** prin înlocuirea cuvântului „domeniul” cu „activități de” și în **Art. 2 pct. 3** a cuvântului „domenii” cu „activități”, pentru a evita folosirea unor denumiri de domenii care nu se regăsesc în nomenclatoare/clasificatoare.

Cristina DOLGHER

Directoare Executivă TDV

Secretariatul Coaliției pentru promovarea legii și activităților de voluntariat

Ex. Nicolae PROCOPIE, Consultant Politici Publice TDV

Membru al Grupului de lucru referitor la elaborarea listei complete a domeniilor de utilitate publică și a activităților de utilitate publică aferente

Tel. 022 567-551